

GETEKEND AFSCHRIFT

7 december 2006

Griffie : 980.

Not. nr. :
66.13.2399/97

Beklaagden :
2105-2106

Veroordelingsbericht :
03/01/2007(1°)(2°)

Betekend :

Kost :

De **CORRECTIONELE RECHTBANK**, negende kamer, zitting houdende te Oudenaarde heeft het volgende vonnis uitgesproken :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

1. aluminiumconstructuur, geboren te _____ op _____ en wonende te _____
2. _____ verpleegster, geboren te _____ op _____ en wonende te _____

Beklaagd van :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuisperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als daders of mededaders zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

De eerste en de tweede :

Te

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4 , 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4,66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) in casu :

1. in de periode vanaf 1 september 1996 tot en met 24 maart 1997

door op het terrein, gelegen te _____, ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan de eerste en tweede gedaagde :

- een gebouw te hebben gesloopt;

- een loods te hebben opgericht voor de uitoefening van een zonevreemde functie (metaalbewerking);
- stallingen te hebben verbouwd tot een woongedeelte ;

2. in de periode vanaf 1 september 1996 tot en met 24 maart 1997

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1., de onder deze tenlastelegging omschreven toestand in stand gehouden te hebben;

de feiten sub A thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08 juni 1999)

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. in de periode van 25 maart 1997 tot minstens 29 augustus 1997 (zie p.2) :

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 de onder deze tenlastelegging omschreven werken te hebben uitgevoerd ;

2. in de periode van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000 :

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 de onder deze tenlastelegging omschreven werken in stand te hebben gehouden;

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999)

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1° lid, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

in de periode van 1 mei 2000 tot 17 maart 2006 :

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1., de onder deze tenlastelegging omschreven werken in stand te hebben gehouden.

De procedure werd op regelmatige wijze aanhangig gemaakt en de stukken werden ingezien.

Na te hebben vastgesteld dat de tweede beklagde ter terechtzitting van 12 oktober 2006 vertegenwoordigd werd door Mter , advocaat te :

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord Mr. , advocaat te namens de beklagden.

Na de eerste beklagde behoorlijk ondervraagd en gehoord te hebben.

1. Overzicht van de feitelijke elementen zoals die blijken uit het strafdossier.

1.1.

Op 29 augustus 1997 deed , zijnde de buurman van beklagde, klacht bij de politie wegens stedenbouwkundige inbreuken. Het betrof het optrekken van een loods in grijze golfplaten én het verbouwen van de stallingen tot woongedeelte, beide zonder vergunning.

1.2.

Op 9 september 1997 werd beklagde gehoord. Hij verklaarde (stuk 3 strafdossier) :

“ (...) De schuur die naast de woning staat zijn we aan het verbouwen tot living en garage. We vroegen geen wijziging van bestemming aan voor dit gebouw. Ook de hangar die achter de woning werd opgericht werd niet vergund. We hebben geen bouwvergunning aangevraagd. Ik ben zelfstandige en gebruik deze loods als werkplaats waar ik mijn beroep uitoefen smeedwerk. We zullen een architect raadplegen en een bouwvergunning aanvragen.”

1.3.

Een regularisatieaanvraag werd ingediend doch bij beslissing van 10 augustus 1998 van het College van Burgemeester en Schepenen (CBS) geweigerd omwille van volgende redenen:

“Het perceel is volgens de planologische voorzieningen van het bij K.B. dd. 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan : gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied waarvoor artikel 11.4.1 en 15.4.6.1 van het K.B. van 28 december 1972 van toepassing zijn.

De aanvraag betreft het regulariseren van een wederrechtelijk opgerichte loods en bestemmingswijziging en is aldus strijdig met de bovenvermelde bepalingen.

*De wederrechtelijk opgerichte loods staat niet in functie van een agrarisch bedrijf doch van een ambachtelijk bedrijf dat gespecialiseerd is in metaalconstructies en smeedwerk en is aldus fundamenteel strijdig met bovenvermelde artikels.
De verbouwing naast de woning en uitbreiding van de stal (hobby) van 7 x 3,30 m dienen getoetst te worden aan de normen van het decreet dd. 13 juli 1994. Bij gebrek aan een grafische weergave van de toestand vóór de werken is die toetsing niet mogelijk."*

Bij beslissing van 12 november 1998 werd de regularisatieaanvraag geweigerd door de Bestendige Deputatie.

Ook het beroep bij de Minister werd verworpen op 17 april 2000.

1.4.

Bij zijn verhoor op 11 december 2000 verklaarde de beklaagde niet naar de Raad van State te zullen gaan en de loods te zullen afbreken wanneer hij daartoe het bevel zou krijgen.

1.5.

Ter uitvoering van een kantschrift van 20 november 2001 werd door de verbalisanten op 9 januari 2002 vastgesteld dat (stuk 27 strafdossier):

- aan de toestand van de illegale loods nog niets is gewijzigd;
- verklaarde dat hij zich in de loop van 2002 in orde zou stellen en de loods afbreken.

1.6.

Ter uitvoering van een kantschrift van 17 september 2003 werd door de verbalisanten op 2 oktober 2003 vastgesteld dat (stuk 33 strafdossier):

- de toestand ongewijzigd is en dat de wederrechtelijke constructies niet werden afgebroken;
- verklaarde dat hij een vonnis afwacht van de rechtbank die hem al dan niet zal verplichten tot afbraak.

1.7.

Op 21 maart 2005 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering ingeleid bij de procureur des konings (stuk 37 e.v. strafdossier).

Overeenkomstig het artikel 149 §1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werd:

1. het herstel in de oorspronkelijke staat voorgesteld, hetgeen *in casu* impliceert:
 - afbraak van de wederrechtelijk opgetrokken loods;
 - verwijderen van de vloerplaat en funderingen;
 - verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein;
 - herstel maaiveld in de natuurlijke staat,
2. de staking van het strijdig gebruik voorgesteld, hetgeen *in casu* impliceert stopzetting van de activiteit 'metaalbewerking' in de onvergunde loods,
3. voor de uitbreiding van de woning en de kleine stalling voor neerhofdieren het betalen van de geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf

heeft verkregen voorgesteld, hetgeen *in casu* impliceert het betalen van 28.725,61 euro.

Tevens werd een dwangsom gevorderd van 50 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

1.8.

Op 3 oktober 2006 werd door de Gemachtigde Ambtenaar gunstig advies verleend met betrekking tot de door beklaagden ingediende regularisatievergunning voor een bestemmingswijziging van schuur naar woonplaats (stuk 2 dossier beklaagden) zodat bij beslissing van het CBS van 10 oktober 2006 een bouwvergunning werd afgeleverd (stuk 3 dossier beklaagden).

2. Het standpunt van het Openbaar Ministerie.

Het Openbaar Ministerie verduidelijkte ter terechtzitting van 12 oktober 2006 dat de loods inmiddels werd afgebroken zodat de herstellvordering zonder voorwerp was geworden.

Wat betreft de stedenbouwkundige inbreuken zoals voorzien in de dagvaarding werd een passende straf gevraagd.

3. Beoordeling door de Rechtbank.

3.1.

Door de verdediging werden noch in termen van pleidooien, noch in de besluiten neergelegd ter zitting, de in de dagvaarding omschreven tenlasteleggingen betwist.

3.2.

De weerhouden tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2 en C slaan zowel op het slopen van een gebouw, het optrekken van een loods en het verbouwen van stallingen tot een woongedeelte, als op het instandhouden van deze constructies.

Gelet op de erkenningen van eerste beklagde en de vaststellingen in het strafdossier, is de rechtbank van oordeel dat het wederrechtelijk slopen/optrekken/verbouwen van de constructies vermeld onder de tenlastelegging A.1 én de uitgevoerde werken op het terrein, vermeld onder de tenlastelegging B.1, bewezen voorkomen.

3.3.

Wat de tenlasteleggingen A.2, B.2 en C betreft, houdende de instandhouding door beklagden van de in de tenlasteleggingen A.1 en A.2 omschreven handelingen, werken of wijzigingen is naar het oordeel van deze rechtbank ingevolge toepassing van artikel 146 lid 3 en 4 van het decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd met het decreet van 4 juni 2003 deze instandhouding nog steeds strafbaar.

De bewuste handelingen vallen immers onder één van de uitzonderingsgevallen nu de constructies gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zijnde een gebied dat een bijzondere waarde heeft en derhalve een ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmaakt.

Ook de tenlasteleggingen A.2, B.2 en C komen naar het oordeel van de rechtbank derhalve bewezen voor.

4. De straftoemeting.

4.1.

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2 en C zijn voor de eerste en tweede beklaagde de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf te worden uitgesproken.

4.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

4.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig.

Zonder over enige vergunning te beschikken gingen beklaagden over tot het optrekken van een loods voor een ambachtelijk bedrijf gespecialiseerd in metaalconstructies en smeedwerk – welke manifest niet thuishoort in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied – én tot het uitvoeren van verbouwingswerken en dit in *ruimtelijk kwetsbaar gebied*.

Daarenboven is er het gegeven dat de beklaagden, nadat zij er weet van hadden dat de regularisatieaanvraag met betrekking tot de loods werd geweigerd, nog jaren hebben gewacht alvorens de wederrechtelijk opgetrokken loods af te breken.

De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren.

De rechtbank wijst er voorts op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren en dat zij voortaan de stedenbouwkundige voorschriften stipt dienen na te leven en zij aldus vóór de aanvang van bouw en/of verbouwingswerkzaamheden in het bezit moeten zijn van een rechtsgeldige bouwvergunning.

4.4

De eerste beklaagde is 36 jaar en werkt als zelfstandig aluminiumconstructeur. Hij beschikt over een onberispelijk strafrechtelijk verleden, wat mildheid in de bestraffing toelaat.

De tweede beklaagde is thans 34 jaar en is volgens het inlichtingsbulletin verpleegster. Ook zij beschikt nog over een onberispelijk strafrechtelijk verleden, wat eveneens mildheid in de bestraffing toelaat.

4.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

4.6

Door de raadsman van de beklaagden werd gevraagd hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen, waarover het openbaar ministerie ongunstig advies verleende.

Gelet op de ernst van de inbreuken, acht de rechtbank, in overeenstemming met het op de zitting geformuleerde ongunstig advies van het Openbaar Ministerie, een loutere schuldigverklaring geen adequate strafrechtelijke reactie op de door de beklaagde gepleegde feiten en is van oordeel dat dit de beklaagde onvoldoende de ernst zou doen inzien van deze feiten en onvoldoende zou zijn om bij hem een gedragswijziging te bewerkstelligen. De rechtbank ziet bovendien ook niet in hoe een straftoemeting zoals gemaakt met dit vonnis tot de sociale declassering van de beklaagden zou kunnen leiden.

De beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan voor hen dan ook telkens uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor gedeelte van de opgelegde geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

5. De herstellvordering.

Zoals reeds gesteld bevat het dossier een herstellvordering van het bestuur AROHM, strekkende tot :

1. het herstel in de oorspronkelijke staat voorgesteld, hetgeen *in casu* impliceert:
 - afbraak van de wederrechtelijk opgetrokken loods;
 - verwijderen van de vloerplaat en funderingen;
 - verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein;
 - herstel maaiveld in de natuurlijke staat,
2. de staking van het strijdig gebruik voorgesteld, hetgeen *in casu* impliceert stopzetting van de activiteit 'metaalbewerking' in de onvergunde loods,

3. voor de uitbreiding van de woning en de kleine stalling voor neerhofdieren het betalen van de geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen voorgesteld, hetgeen *in casu* impliceert het betalen van 28.725,61 euro.

Ter terechtzitting werd door de verdediging gesteld dat de loods inmiddels vrijwillig werd afgebroken. Eerste beklaagde voert zijn activiteit thans op een andere locatie uit. De afbraak van de loods werd bevestigd bij monde van de heer Procureur des Konings.

Voorts blijkt uit het door de door de verdediging voorgelegde stukken dat de regularisatieaanvraag met betrekking tot de bestemmingswijziging van schuur naar woonplaats (stuk 2 dossier beklaagden) inmiddels werd ingewilligd in die zin dat er op 10 oktober 2006 een bouwvergunning werd afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen.

Hieruit kan dus afgeleid worden dat ook de wederrechtelijke toestand met betrekking tot de verbouwde stallingen werd geregulariseerd.

In de gegeven omstandigheden is de herstellvordering zonder voorwerp geworden en dient dit aldus voor recht gezegd te worden.

Gelet op de artikelen :

40.41.65.66.100 strafwetboek ;

44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2°, 3° en 5°lid) en 65 Wet 29.03.1962;

42 § 1, 42 § 1-1°, 43 § 4, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 decreet ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996;

1, 2, 99 § 1-1° (en §3), 146-1°lid, 146-9°lid, 147, 148, 149 en 204 decreet organisatie ruimtelijke ordening 18.05.1999;

8 Wet 29.6.1964;

28.29 Wet 1.8.1985 ;

wet 5.3.1952, zoals gewijzigd ;

4 wet 26.6.2000 ;

162.163.179.182.184.185.189.190.194 Wetboek strafvordering ;

wet 15.6.1935 ;

door de voorzitter ter zitting aangeduid.

DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en op tegenspraak :

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklaagde, zijnde _____ en _____, elk uit hoofde van de in hun hoofde bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2 en C samen tot een geldboete van **400 euro**, te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht opgebracht op **2.200 euro**.

ZEGT dat bij gebreke aan het betalen van de geldboete binnen de wettelijke bepaalde termijn deze zal worden vervangen door een vervangende gevangenisstraf van **3 maanden**.

ZEGT dat de uitvoering van dit vonnis in hoofde van beide beklaagden, gezien men mag hopen dat zij zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig zullen maken, zal **uitgesteld** worden gedurende een termijn van **drie jaar** te beginnen van heden, voor wat betreft een gedeelte van **200 euro** verhoogd met de opdecimen die zal kunnen ver-

vangen worden door een gevangenisstraf van twee maanden voor het met uitstel uitgesproken gedeelte.

STELT vast voor recht dat de herstellvordering van de administratie ruimtelijke ordening, huisvesting en monumenten en landschappen (AROHM) van de Vlaamse gemeenschap zonder voorwerp is geworden.

SPREEKT tegen beide beklaagden de verplichting uit ELK een bijdrage te betalen van 25 euro verhoogd met 45 opdecimen en aldus telkens gebracht op 137,50 euro tot financiering van het bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT bovendien aan beide veroordeelden een vergoeding op van 25 euro ingevolge K.B. 23.12.1993 gewijzigd bij artikel 1 K.B. 11.12.2001.

VEROORDEELT de beide beklaagden elk tot de helft van de proceskosten, wat de openbare partij betreft tot heden in het geheel begroot op 64,15 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van **zeven december tweeduizend en zes**.

Aanwezig :

- , toegevoegd rechter ;
- , substituut procureur des konings ;
- , adjunct-griffier.